

Startbijeenkomst Ontwikkeltafel 18 februari 2021

Samenvatting deeltafel

Onderwerp: Normaliseren vs Specialistische Jeugdhulp
Datum: 18 februari 2021

Impressie deeltafel

Ca 45 deelnemers spraken in de werksessie op betrokken wijze met elkaar aan de hand van twee stellingen over *Normaliseren*. Uitgangspunt was de eigen invalshoek: wat verstaat jouw organisatie in het dagelijks werk onder normaliseren en hoe verhoudt zich dat tot specialistische jeugdhulp.

Zowel mondeling als parallel via de chat werd het onderwerp vanuit verschillende invalshoeken belicht. Alle sprekers waren zich bewust van hun verantwoordelijkheid t.a.v. normaliseren maar velen wezen ook op de rol van anderen. Met name het onderwijs en de lokale toegang werden geregeld genoemd. Opmerkelijk was de grote herkenbaarheid die de deelnemers over en weer uitspraken als reactie op gemaakte opmerkingen. Een groot aantal deelnemers gaf aan graag betrokken te worden bij een vervolg.

Rode draad of aanbevelingen

Normaliseren begint met specifieke aandacht daarvoor voordat jeugdhulp wordt toegewezen. Onderwijs, het voorliggend veld en de lokale toegang zijn daarbij de aangewezen partijen. Versterken van sociale verbanden speelt een belangrijke rol.

Als jeugdhulp eenmaal is toegewezen is het lastig om stappen terug te zetten naar het 'normale' omdat de toewijzing verwachtingen schept.

Het zou helpen als er praktische voorbeelden beschikbaar zijn door gemeenten en aanbieders succesvol ingezet kunnen worden.

Verschillende doelgroepen (denk aan jeugdigen met psychiatrische problematiek, LVB) vragen mogelijk een verschillende benadering. Het verdient daarom aanbeveling om bij een nadere uitwerking die diversiteit voor ogen te houden.

Uitspraken van deelnemers

- De opleiding van hulpverleners richt zich op het bieden van professionele hulp, onvoldoende op het organiseren van het gewone.
- Er wordt nu gestreefd naar de ideale situatie, volgens de Nederlandse gezinsnorm.
- Normaliseren gaat wat mij betreft ook over preventie aan de voorkant. En goed genoeg ouderschap.
- Preventie vraagt ook veel meer van de buurt, verwanten, scholen en andere instanties die ogen en oren hebben zodat er op tijd ingegrepen kan worden.
- Zo herkenbaar; intersubjectief referentiekader... we zien dezelfde dingen anders vanuit onze eigen achtergrond/opleiding/...
- In het voorveld en de toegang liggen de kansen op normaliseren
- De drempel voor jeugdhulp kan nooit te laag zijn. Knelpunt is dat het probleem wordt overgenomen door de hulpverlening.
- In het onderwijs liggen ook veel kansen, nu wordt veel jeugdhulp ingezet voor kinderen die uitvallen / niet welkom zijn
- Wij merken vaak dat ouders niet meer weten wat de kwaliteiten zijn van hun kind. Door ook de focus te leggen op punten die goed gaan kunnen ook al doelen behaald worden.
- Op zich denk ik, dat we allemaal dezelfde, herkenbare standpunten hebben en daar in dit gesprek niet zoveel in verschillen, maar hoe komt het dan toch dat we zoveel stijging in de hulpvraag hebben?

Dilemma's en oplossingsrichtingen

- Als eenmaal jeugdhulp is toegewezen is het lastig om terug te keren naar het 'normale' omdat het 'normale' van zijn verplichtingen is ontheven.
- Normaliseren begint met zo lang mogelijk niet toewijzen van jeugdhulp. Maar dat kan alleen als andere actoren (denk aan onderwijs, het voorliggend veld) in staat zijn hun rol goed waar te maken.
- Gemeente en aanbieders kunnen van elkaar leren aan de hand van praktische voorbeelden die succesvol zijn. Samen kunnen we die voorbeelden verzamelen.